

562.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 23 sierpnia 1921 roku

w przedmiocie zawieszenia stosowania przepisów, dotyczących cen maksymalnych na przetwory naftowe.

Na podstawie austriackiego rozporządzenia cesarskiego z dnia 10 sierpnia 1915 r. (aust. Dz. U. P. № 239), austriackiej ustawy z dnia 24 lipca 1917 r. (aust. Dz. U. P. № 307), dekretu z dnia 23 listopada 1918 r. (Dz. Pr. № 17 poz. 44), rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 28 lipca 1921 r. (Dz. Ust. Rz. P. 69 poz. 464) zarządza się co następuje:

§ 1. Zawiesza się stosowanie przepisów, dotyczących wysokości cen przetworów naftowych, a ustalonych rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 31 lipca 1920 r. (Dz. U. Rz. P. № 82 poz. 551), rozporządzeniem Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 14 kwietnia 1921 r. (Dz. U. Rz. P. № 36 poz. 219) i rozporządzeniem Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 lipca 1921 r. (Dz. U. Rz. P. № 65 poz. 418).

§ 2. W wypadkach, w których interes publiczny będzie tego wymagał, Minister Przemysłu i Handlu poleci poszczególnym producentom, handlarzom lub innym posiadaczom przetworów naftowych dostarczyć ich ze swych przedsiębiorstw lub zapasów i wyda zarządzenia celem zabezpieczenia tych artykułów.

§ 3. Ceny za przetwory naftowe, dostarczone na skutek zarządzenia wydanego w myśl § 2 niniejszego rozporządzenia, oznacza Minister Przemysłu i Handlu po wysłuchaniu stron interesowanych i zasięgnięciu opinii fachowców.

§ 4. Jeżeli wytwórca nie spełni obowiązku, nałożonego nań stosownie do § 2, Minister Przemysłu i Handlu stosownie do danych okoliczności zarządzić wyrobienie potrzebnych przetworów w odnośnym przedsiębiorstwie albo w jakimś innym przedsiębiorstwie na koszt i niebezpieczeństwo opieszalego wytwórcy.

§ 5. Istniejące kontrakty nie stają na przeszkodzie wypełnieniu zobowiązań nałożonych postanowieniami tego rozporządzenia lub też wydanych na jego podstawie zarządzeń.

§ 6. Ministrowi Przemysłu i Handlu i organom przezeń upoważnionym należy udzielać na żądanie wszelkich potrzebnych wyjaśnień o przedsiębiorstwie.

W celu przygotowania i wykonania zarządzeń, jakie mają być wydane na zasadzie niniejszego rozporządzenia, mogą organy Ministerstwa Przemysłu i Handlu zwiędzać ubicacje przedsiębiorstwa i składy i inne zakłady, wglądać do ksiąg kupieckich i innych zapisków.

§ 7. Przepisy §§ 2 do 6 nie dotyczą państwowej fabryki olejów Mineralnych w Drohobyczu.

§ 8. Przydziały produktów naftowych, zarządzane przed ogłoszeniem niniejszego, rozporządzenia utrzymują się w mocy zarówno co do ilości, jak i ceny.

§ 9. Przekroczenie tego rozporządzenia i wydanych na jego podstawie zarządzeń będzie karane w myśl obowiązujących przepisów.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:

S. Przanowski

563.

Rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej

z dnia 18 września 1921 r.

w sprawie dniowego i wyjezdnego sędziów niezawodowych i ławników w b. dzielnicy pruskiej.

Na podstawie art. 6 ustawy z d. 1 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej (Dz. Pr. № 64 poz. 385) oraz w związku z art. 6 ustęp 4 rozporządzenia z dnia 15 grudnia 1919 r. o organizacji sądownictwa karnego w b. dzielnicy pruskiej (Tygodnik Urzędowy str. 414 i nast.) i art. 3 rozporządzenia z dnia 31 stycznia 1920 r. o przejściu wymiaru sprawiedliwości w obszarze b. dzielnicy pruskiej poza b. linią demarkacyjną na Rzeczpospolitą Polską (Dz. Urzęd. Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej № 6 str. 109 i nast.) zarządza się co następuje:

§ 1. Sędziowie niezawodowi i ławnicy, mieszkający w siedzibie sądu, otrzymują, o ile muszą ze swego mieszkania na miejsce posiedzenia sądu odbyć drogę odległości powyżej jednego kilometra, za każdy dalszy zaczęty kilometr drogi z ich mieszkania na miejsce posiedzenia i drogi powrotnej po dwadzieścia marek.

§ 2. Sędziowie niezawodowi i ławnicy, nie mieszkający w siedzibie sądu, o ile muszą ze swego mieszkania na miejsce posiedzenia sądu odbyć drogę odległości powyżej dwóch kilometrów, otrzymują za każdy dzień, w którym winni być w swym charakterze urzędowym obecni na miejscu posiedzenia sądu, tytułem dniowego kwotę stu marek oraz zwrot koniecznych i rzeczywistych kosztów podróży, a nadto, jeśli wskutek swych czynności urzędowych muszą w miejscu posiedzenia sądu przenocować, tytułem noclegowego kwotę stu marek.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1921 r.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą:

- 1) obwieszczenie Rady Związkowej z dnia 2 sierpnia 1913 r., dotyczące dniowego i wyjezdnego ławników i sędziów przysięgłych (Dz. Pr. Rzeszy Niem. str. 618);
- 2) rozporządzenie z dnia 26 lutego 1920 r. w przedmiocie zmiany obwieszczenia Rady Związkowej, dotyczącego dniowego i wyjezd-